

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

28 ΙΟΥΝΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ. 5

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Τὰ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας δημοσιεύμενα ἐν τῷ τύπῳ περὶ γενομένων δῆθεν καταχρήσεων ἐν τῷ Γενικῷ Ἐκκλησιαστικῷ Ταμείῳ στεροῦνται πάσης ὑποστάσεως, διότι οὐδεμία κατάχρησις ἐγένετο ἐν αὐτῷ, τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτοῦ ἀνεκαθεν ἐνεργούντος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου ΓΥΙΔ' πρὸς περιφρούρησιν τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας. Οὔτε ὑπεξαίρεσις χρημάτων ἐγένετο, οὔτε ζημίας ὑπέστη ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ἐξ ἐνεργείας τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου. Ἀντιθέτως τοῦτο ἐνήργησε πρὸς διάσωσιν τῆς περιουσίας ταύτης κατὰ τοὺς δυνατοὺς αὐτῷ τρόπους.

Ἡ ἐξαγγελθεῖσα ὡς λαβοῦσα χώραν ἐκβίασις δὲν ἀφορᾷ εἰς ἐνεργείας τοῦ Ταμείου, ἀλλ' εἶναι πρῶξις ἀσχετος πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν αὐτοῦ, δι' ἣν πρῶξιν θέλει ἀποφανθῆ ἡ ἀρμοδιὰ δικαστικῆ Ἀρχῆς. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἄμ' ὡς ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐν λόγῳ ὑποθέσεως, αὐθημερόν ἔσπευσε νὰ καλέσῃ εἰς ἀπολογίαν τὸν κατηγορηθέντα ὑπάλληλον, ἀπομακρύναν τοῦτον προσωρινῶς τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του καὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1499 τῆς 20ῆς Μαρτίου ἐ.ἔ. ἐγγράφου αὐτοῦ, πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν παρεκάλεσε τοῦτον περὶ τῆς κατὰ τὸ δυνατόν ταχυτέρας διεκπεραιώσεως τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Πρέπει δὲ νὰ γνωσθῆ ὅτι τὸ Διοικ. Συμβούλιον προέβη εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐνεργείας πρὶν ἢ κἂν ἡ ὑπόθεσις ἔλθῃ εἰς τὴν δημοσιότητα.

Ὡς γνωστόν, τὸ Κράτος τῷ 1834 κατέλαβε τὴν περιουσίαν ὑπερδιακασίων διαλυθεισῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἦτις, ἂν μὴ μεγαλειτέρα, ἦτο τοῦλάχιστον ἴση πρὸς τὴν τῶν μὴ διαλυθεισῶν. Ἐκ τῆς περιουσίας ἐκείνης δὲν ὑπελείφθη σήμερον σχεδὸν τίποτε. Ἡ περιουσία ἡ ἱερὰ κατεπατήθη, οὐδεμία δὲ σήμερον τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληροφορήσῃ τί ὑπολείπεται. Δὲν σώζεται οὐδὲ τοῦ ἀρχείου τῆς διαρπαγείσης ἐκείνης περιουσίας ἔχνος.

Τῇ 13 Δεκεμβρίου 1834 ἰδρύθη Ἐκκλησιαστικὸν

Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἀπεδείχθη λίαν ταχέως, ὅτι αἱ πρόσοδοι αὐτοῦ, αἵτινες προήρχοντο ἐκ τῆς περιουσίας ὄλων τῶν μὴ διαλυθεισῶν Μονῶν, δὲν ἐπῆρκον πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν του. Καὶ ἐτέθη μὲν τὸ Ταμεῖον ὑπὸ τὴν διαχείρισιν πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ αὕτη χάριν οἰκονομίας διελύθη, ὑπήχθη δὲ τὸ Ταμεῖον κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τὸ Ἐπιτροπικὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ εἶτα ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ τὸν ρητὸν ὅρον ὅτι «τόσον τὰ κτήματα ταῦτα (τῶν διαλελυμένων Μονῶν) καθὼς καὶ ἡ ἐκ τούτων καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων πρόσοδος θέλουσιν ἐξακολουθήσει ἐγγραφόμενα εἰς βιβλία ἰδιαίτερα, μηδαμῶς συγχεόμενα μὲ τὰ λοιπὰ τοῦ Κράτους κτήματα καὶ εἰσοδήματα.» Ὁ ὅρος οὗτος πρᾶγματι ἐτηρήθη, ἀλλὰ τὸ Κράτος οὐδέποτε ἠθέλησε ν' ἀποδώσῃ τὰ εἰσοδήματα ταῦτα, συμποσούμενα σήμερον εἰς ἑκατομμύρια. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐκεῖνο ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον τελείως ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ του, ὑπαχθὲν βραδύτερον ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου Ταμείου, ἡ δὲ περιουσία τῶν ἐνεργειῶν παραμεινασῶν Ἱερῶν Μονῶν ἐγκατελείφθη δυστυχῶς ἔρμαιον εἰς τὰ ἡγουμενοσυμβούλια καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχάς. Αἱ καταχρήσεις δὲν περιορίζοντο εἰς μόνον τὰ εἰσοδήματα, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν των, ἡ ὁποία, συγχεομένη πολλάκις μὲ τὴν ἀτομικὴν περιουσίαν τῶν μοναχῶν, περιήρχετο, μετὰ θάνατον τούτων, εἰς τοὺς κληρονόμους των. Ἐδημιουργοῦντο δ' ἐκάστοτε χρέη τῶν μονῶν, εἰς ἐξόφλησιν τῶν ὁποίων ἐξεποιεῖτο ἔκουσίως ἢ ἀναγκαστικῶς ἡ ἀκίνητος αὐτῶν περιουσία.

Εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην ἔθεσε τέρμα ὁ νόμος ΓΥΙΔ' τῆς 16 Νοεμβρίου 1909 «περὶ γενικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου καὶ διοικήσεως μοναστηρίων» τεθεῖς εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1910. Εἰσηγητὴς αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ τότε Ἐπιτροπὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀθ. Εὐταξίας, ἐνθέρμως ἐκτοτε ὑποστηρίξας τὸν σωτήριον νόμον. Ὡς τελευταίως ἔγραψεν ὁ κ. Εὐταξίας, δι' αὐτοῦ ὑπήχθη ὑπὸ αὐ-

στηρὸν ἔλεγχον ἢ διαχειρίσις τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας^(α), διατελοῦσης ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκ τριῶν ἀρχιερέων καὶ ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῆς Πολιτείας, τοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ καὶ τοῦ τμηματάρχου τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου. Ὑπὸ τὸν τοιοῦτον ἔλεγχον περιεστάλησαν αἱ πρὶν καταχρήσεις κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ δημιουργῶνται πλέον χρέη τῶν Μονῶν, μειοῦντα τὴν περιουσίαν των, ἀλλὰ τοῦναντίον νὰ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσιν αὐταὶ καὶ περισσεύματα, ἅτινα ἦσαν ὁ πρῶτος καὶ κυριώτατος πόρος τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ἀνελθὼν εἰς ἓν καὶ πλέον ἑκατομμύριον ἐτησίως.

Ἔτεροι πόροι αὐτοῦ ἦσαν 2) ὁ δασμὸς ἐπὶ τῶν ἐξωθεν εἰσαγομένων κηροῦ, κηροζίνης, παραφίνης, στεατίνης καὶ πάσης τεχνητῆς κηρώδους ὕλης· 3) τὸ ἥμισυ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας τῶν ἀρχιερέων, ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν, ἀπαγορευομένων εἰς αὐτοὺς τῶν δωρεῶν ἐν ζῳῇ, ἢ αἰτία θανάτου, καὶ πάσης χαριστικῆς πράξεως· 4) αἱ δωρεαί, κληροδοσίαι, καὶ 5) αἱ κρατήσεις λόγῳ συντάξεως πάντων τῶν μισθοδοτουμένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Ἀπέναντι δὲ τῶν πόρων αὐτῶν ἀνέλαβε τοῦτο πάσας τὰς γνωστὰς ἐκκλησιαστικὰς δαπάνας, αἵτινες πρὶν ἐπεβάρυνον τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἥτοι α') τὰ ἔξοδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου· β') τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων, τῶν ἱεροκηρῦκων, καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῶν ἱερῶν μαθημάτων· γ') τὴν καταβολὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἐξωτερικῶν δαπανῶν διὰ τὴν συντήρησιν ἰδίᾳ τῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἑλληνικῶν ναῶν καὶ δ') τὴν μισθοδοσίαν τοῦ κατωτέρου κλήρου, καθ' ὅσον μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν προηγουμένων ἀναγκῶν θὰ ὑπῆρχον περισσεύματα. Αὕτη ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν πολλῶν οἰκονομιῶν, εἰς ἃς προσέβη τὸ Κράτος ἐν ἔτει 1909, ἵνα καλύψῃ τὸ τότε ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, εἰ καὶ τὸ Κράτος ἠρνήθη ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸ τὸν δασμὸν τῶν ἐξωθεν εἰσαγομένων κηροῦ καὶ κηρωδῶν τεχνητῶν ὕλων, οὐχ ἦττον μὲ τὸν κύριον αὐτοῦ πόρον, τὸν τῶν περισσευμάτων τῶν εἰσοδημάτων τῶν Μονῶν, κατώρθωσε ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς γενικὰς ἐκκλησιαστικὰς δαπάνας ὅχι μόνον τῆς παλαιᾶς, ἀλλὰ

(α) Ἐν ἀρθρῳ δημοσιευθέντι ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Βήματι» τῆς 24 Ἰουνίου 1924.

καὶ τῆς νέας Ἑλλάδος μετὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους. Ἐνῶ δὲ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἠθθέντος Νόμου τὸ Δημόσιον κατέβαλλε τὰς ἐκκλησιαστικὰς δαπάνας, ἥτοι μισθοδοσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Ἐπισκόπων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, Ἱεροκηρῦκων, Καθηγητῶν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, χωρὶς ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν Ἱερῶν Μονῶν νὰ εἰσπράττῃ ἢ ἐλάχιστον ἀπέναντι τῆς βαρυνούσης τοῦτο δαπάνης, διατεθειμένων τῶν ἐσόδων τῶν Ἱ. Μονῶν συμφώνως ταῖς ἀποφάσεσι τῶν προϋπολογισμῶν, ἃς ἐξέδιδον αἱ Νομαρχίαι, ὑπὲρ διαφορῶν εὐνοουμένων οὕτως, ὥστε πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν αὐτῶν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ ἠναγκάζοντο νὰ καταφεύγωσιν εἰς σύναψιν δανείων, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὁποίων ἠλαττοῦτο ἢ ἀκίνητος Μοναστηριακὴ περιουσία, μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τούτου τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἀνέλαβε ἀπάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς δαπάνας, αἵτινες σὺν τῷ χρόνῳ καὶ μετὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ὄρων τοῦ Κράτους ἄλλαι μὲν ἐξ αὐτῶν ἐδιπλασιάσθησαν, ἄλλαι δὲ ἕδεκαπλασιάσθησαν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἀρχιερέων αὐξηθέντος ἀπὸ τριάκοντα, εἰς ἐξήκοντα, τῶν Ἱεροκηρῦκων ἀπὸ 8 εἰς εἰκοσιοκτώ, τῶν Καθηγητῶν τῶν θρησκευτικῶν, διὰ τοὺς ὁποίους καὶ μόνον τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον δαπανᾷ περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως, ἀπὸ τέσσαρες εἰς ὀγδοήκοντα ἑπτὰ καὶ ἐν γένει ἀνέλαβεν ἐπιπροσθέτως τὴν συντήρησιν ὑποτρόφων ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ καὶ τὰς δαπάνας τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ τὰς τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερατικῶν Σχολῶν.

Καὶ ἐνῶ οὕτως ἐργαζόμενον τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον ἀπέβλεπε καὶ εἰς τὴν ἐξέυρσιν τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ πάλιν ἐκ τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ μισθοδοσίαν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, ἀνεκόπη ἢ πρόθεσις τοῦ αὐτοῦ, διότι οἱ πόροι αὐτοῦ ἀντὶ ν' αὐξήσωσι κατ' ἀκολουθίαν τῆς αὐξήσεως τῶν εἰσοδημάτων τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, ἥτις ἔπρεπε νὰ ἐπακολουθήσῃ μετὰ τὸν πανευρωπαϊκὸν πόλεμον καὶ εἰς αὐτὰ, ὡς εἰς πάντα τὰ ἐξ ἀκινήτων κτημάτων εἰσοδήματα, αἴφνης ἤρχισεν νὰ στερεύῃ ἅμα τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ πρώτου ἀγροτικοῦ νόμου, ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1920.

Κατὰ τοῦ νόμου ἐκείνου, τοῦ ἐπιβάλλοντος τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπολλοτριῶσιν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ἀντὶ πινακίου φακῆς, μάτην διεμαρτυρήθη ἢ τότε Ἱερά Σύνοδος, μάτην ἠγωνίσθη καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁ κ. Εὐταξίας ὑπεραμυνόμενος τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ὅπερ ὑπονομεύετο δι' αὐτοῦ. Ὁ νόμος ἐκεῖνος ἐψηφίσθη, συμπληρωθεὶς ἐν ἔτει 1922 διὰ νεωτέρου ἀγροτικοῦ νόμου, αὐστη-

ροτέρου τοῦ πρώτου. Καὶ κατὰ τούτου ὁ κ. Εὐταξίας ἠγωνίσθη εἰπὼν σὺν ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς :

«Καὶ αὐτὴ ἡ σοσιαλιστικὴ Γερμανία, ἡ καθιερώσασα τὸν χωρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Πολιτείας, ἐν τῷ Συντάγματι τοῦ 1919, δι' εἰδικοῦ ἄρθρου τούτου, τοῦ 138, ἀνεγνώρισε τὰ «περιουσιακὰ δίκαια» τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν καὶ ἐθέσπισε τὸ ἀναπαλλοτριῶτον τῶν κτήσεών των. Καὶ ὁμως ἡμεῖς, οἱ Ἕλληνες, οἱ ἔχοντες ἐθνικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν διακηρύττομεν ὡς ἐπικρατοῦσαν ἐν Ἑλλάδι, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν τὸ πᾶν, ἐπιβάλλομεν τώρα τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν κτημάτων της κατὰ τὸν τρόπον ἰσοφαρίζοντα πρὸς δήμευσιν καὶ διαρπαγὴν αὐτῶν, ἀναδεικνύμενοι ἐν τούτῳ κατώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν πάλαι ἄλλοφύλων καὶ ἄλλοθρησκῶν καὶ κατακτητῶν μας, τῶν Σαρακηνῶν καὶ Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἐσεβάσθησαν ἀείποτε, ὡς ἱερὰ καὶ ἀναπαλλοτριῶτα, τὰ μοναστηριακὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν κτήματα. Ἄς μὴ φανῶμεν ἡμεῖς τώρα ἀστοργότεροι αὐτῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἄς μὴ θελήσωμεν διὰ τῆς νῦν προτεινομένης συνολικῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ν' ἀποστερήσωμεν αὐτὴν τῶν μέσων, δι' ὧν θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐκπληρώσῃ, ὡς ἐν τῷ παθελθόντι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὸν μέγαν προορισμὸν της, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους ἡμῶν!»

Κατὰ τοῦ νόμου τοῦ 1922 ἐξανέστη καὶ ἡ Ἱεραρχία ἡμῶν, συνελθούσα ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἀθήνας καὶ ἀπευθύνασα ἔντονον κατ' αὐτοῦ διαμαρτυρίαν. Ἄλλ' ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως ἡ Κυβέρνησις διέταξε τοὺς Ἀρχιερεῖς ν' ἐπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια. Καὶ ὁ νόμος ἐφηροῦσθη πρὸς τελείαν καταστροφὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Ἴνα δ' ἔχη τις τὴν ἔννοιαν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν γίνεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, ἀναφέρομεν τὸ ἑξῆς παράδειγμα. Μονὴ τις ἐν Θεσσαλίᾳ εἶχεν ἀρχίση νὰ ἐκποιῇ μικρὸν πρὸ τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ποτιστικὸς ἀγρὸς της διὰ δημοπρασίας πρὸς 1000 δραχ. τὸ στρέμμα. Μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὁμως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμου ἐξετιμήθησαν οἱ ἴδιοι ἀγροὶ ἀντὶ 60 δραχμῶν τὸ στρέμμα καὶ διενεμήθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς ἰδιώτας, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἀκτήμονες, οὔτε καλλιεργηταὶ ἦσαν, ἔσπευσαν δὲ νὰ ἐκμισθώσουν αὐτοὺς ἀντὶ 100 δραχ. τὸ στρέμμα ἐτησίως.

Τελευταῖον διὰ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως ἐπεξετάθη ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις καὶ εἰς τὰ μοναστηριακὰ οἰκόπεδα τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ πέριξ

αὐτοῦ κείμενα, χάριν τῶν συνεταιρισμῶν τῶν ὑπαλλήλων, διατιμώμενα καὶ ταῦτα εἰς τιμὰς, ἰσοφαρίζουσας πρὸς καθαρὰν δήμευσιν. Τοιαῦτα οἰκόπεδα, κείμενα παρὰ τὸ Ἡραῖον, διετιμήθησαν πρὸς 4 1)2 δραχμὰς τὸν πῆχυν, ἐνῶ ἡ πραγματικὴ των ἀξία εἶνε ἀνωτέρα τῶν 100 δραχμῶν.

Οὕτω δὲ τόσον ἡ ἀγροτικὴ ὅσον καὶ ἡ ἀστικὴ περιουσία τῶν Μονῶν ἀπαλλοτριοῦται ἀναγκαστικῶς ἀντὶ εὐτελεστάτου τιμήματος, καὶ συγκεκριμένως ἐν ᾧ θὰ ἠδυνάμεθα πλείστον Ἱερῶν Μονῶν ν' ἀναφέρωμεν γενομένης ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, περιοριζόμεθα μόνον νὰ ἀναγράψωμεν ὅτι μεγάλα κτήματα τῶν Μονῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἀλλαχοῦ ἀπηλλοτριώθησαν ἀντὶ τιμήματος κατωτέρου τοῦ ἐτησίου εισοδήματός των, τὸ δ' εὐτελες τοῦτο τίμημα οὔτε κἂν ἀπεδόθη εἰς τὰς Μονάς.

Τὸ γνωστὸν ἐν Ἀττικῇ κτήμα «Γέρακα» τῆς Ἱ. Μ. Πεντέλης ἔχον ἔκτασιν μεγαλειτέραν τῆς ὅλης ἐκτάσεως τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ συγκεκριμένον ἐκ 5.000 στρεμμάτων ἀμπέλων, 2.500 ἐλαιοδένδρων ἐκ δάσους ἀπεράντου καὶ ἄλλων καλλιεργουμένων γαιῶν συνολικῆς ἐκτάσεως ὑπὲρ τὰς 29.000 στρεμμάτων ἀπηλλοτριώθη ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ Συνεταιρισμοῦ δυνάμει τοῦ ἀγροτικοῦ Νόμου ἀντὶ 488.960 δραχμῶν καὶ παρεχωρήθη εἰς δῆθεν καλλιεργητὰς οὐχὶ ἀκτήμονας, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλεῖστον πλουσιωτέρους πολλῶν πλουσίων τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ πρὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μέγα οἰκόπεδον τῆς Ἱ. Μ. Πετράκη ἀπηλλοτριώθη ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ Συνεταιρισμοῦ μὲ τιμὴν ποικίλλουσαν ἀπὸ 8 ἕως 30 δραχμὰς κατὰ πῆχυν, ἐν ᾧ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ σημερινὴ ἀξία αὐτοῦ ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμὰς κατὰ πῆχυν, ἐπομένως μὲ καταφανῆ ζημίαν 50 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Τὰ οἰκόπεδα τῆς ἰδίας Μονῆς ἐν Κεφαλαρίῳ, Κηφησσίᾳ καὶ ἐν Ἀμαρουσίῳ ἀπηλλοτριώθησαν ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ Συνεταιρισμῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διαμενόντων ἐν Ἀθήναις. Ἐν συνόλῳ δὲ μέχρι σήμερον μόνον ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς προαστείοις ζημιοῦται ἡ Μονὴ Πετράκη καὶ ἐπομένως τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον, ὑπὲρ τὰ 150.000.000 δραχμῶν! Οὕτω κατεστράφη περιουσία ἱερὰ καὶ σήμερον ἡ Μονὴ Πεντέλης στερεῖται ἰδίου ἐλαίου διὰ τὰς κανδήλας τῶν ναῶν της, ἐνῶ ἕως χθὲς ἀκόμη ἐκ δωρεῶν τῶν εὐσεβῶν καὶ ἐξ ἰδίας κτήσεως εἶχεν ἀπεράντους ἐλαιῶνας!

Ἐπειδὴ δὲ οὔτε αἱ ἔντονοι τῆς Ἐκκλησίας διαμαρτυρίαι ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν, οὔτε ἡ Πολιτεία ἐφαίνετο διατεθειμένη νὰ σταματήσῃ τὴν διαρπαγὴν

ταύτην τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, τὸ Γεν. Ἐκκλῆσ. Ταμείον ἐσκέφθη ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐκμισθώσῃ πολυετῶς μεγάλα κτήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐκποιήσῃ κινδυνεύοντα οἰκοπέδα τῆς Μονῆς Πετράκη. Δυστυχῶς ἐλαχίστων μόνον οἰκοπέδων ἢ ἐκποιήσεις κατέστη δυνατή, ἐξ αὐτῶν δὲ ἡ Μονὴ ἐπέτυχε τίμημα ἀσυγκρίτως ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τῆς ἀκουσίας ἀπαλλοτριώσεως. Ἐνώπιόν της εἶχε τεθῆ τὸ δίλημμα, ἢ ν' ἀφίση νὰ χαθῆ ἢ περιουσία της, ἢ νὰ περισώσῃ ὅ,τι δύναται, ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος ἀστόργως δὲν ἐμερίμνησε τοῦλάχιστον περὶ δικαίας ἀποζημιώσεως. Διὰ τὰς τοιαύτας ἐκποιήσεις, ἔνεκα τῆς συγκρούσεως τῶν συμφερόντων διαφόρων ἐνδιαφερομένων προεκλήθη τελευταίως ὁ θόρυβος ἐν τῷ τύπῳ ὁ καταλήξας εἰς τὴν ποινικὴν δίωξιν ὠρισμένων προσώπων. Ἄλλ' ὡς ὀρθῶς παρατήρησεν ὁ κ. Εὐταξίας, καὶ ἂν ταῦτα ἐνείχοντο πράγματι εἰς ἐκβιάσεις, ὅποτε πρέπει βεβαίως νὰ τιμωρηθῶσιν ἀυστηρῶς, ἐρωτῶμεν κατὰ τί πταίει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ θεσμὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ὥστε νὰ προτείνεται ἢ κατάργησιν του; Μήπως διότι μεταξὺ τῶν κατηγορουμένων καταλέγονται καὶ ὑπάλληλοι αὐτοῦ; Ἄλλὰ τότε ἔπρεπε νὰ καταργηθῶσι πρὸ πολλοῦ καὶ τὰ δημόσια ταμεία, διότι καὶ τούτων ἀνώτεροι ὑπάλληλοι πολλάκις ὄχι μόνον κατηγορήθησαν, ἀλλὰ καὶ κατεδικάσθησαν ἐπὶ ἀπιστία; ἢ καταχρήσει;

Ἡ διαρπαγὴ ὅμως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας δὲν ὀφείλεται τόσον εἰς τὰ σκάνδαλα τῆς διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς Μονῆς Πετράκη, ὅσον εἰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν γίνεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπολλοτριώσις καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων ὄλων τῶν μονῶν. Πρόκειται δὲ περὶ περιουσίας ἐκκλησιαστικῆς, ἢ μᾶλλον ἐθνικῆς, τῆς ὁποίας διαρπαζομένης θὰ ὑποστῇ τὰς συνεπειάς ἐν πρώτοις αὐτὸ τὸ Κράτος, διότι θὰ ἀναγκασθῆ νὰ καταβάλλῃ αὐτὸ πάλιν ὄχι μόνον τὰς γενικὰς ἐκκλησιαστικὰς δαπάνας, ὡς πρὸ τοῦ 1910, ἀλλὰ νὰ μεριμνήσῃ καὶ περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀποκαταστάσεως ὀκτὼ περιούτων χιλιάδων ἐφημερίων, διὰ τοὺς ὁποίους ἀπαιτοῦνται δεκάδες ὄλαι ἑκατομμυρίων ἐτησίως.

Ἄλλὰ δὲν θὰ διετρέχονεν οὕτω τὸν κίνδυνον νὰ κινήσωμεν τὴν βουλιμίαν τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἄλλοθρήσκων διὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησιαστικὴν μας περιουσίαν καὶ ἀλλαγῶν τῆς Ἀνατολῆς, μάλιστα δ' ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις; Ποία τις θὰ ἦτο τότε ἡ-ἐθνικὴ ἡμῶν ζημία;

Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, ἂν ὑπάρχωσι σκάνδαλα καὶ καταχρήσεις, δι' αἷς ἀνθρώποι τινες τοιοῦτον

προὐκάλεσαν τελευταίως θόρυβον, δέον ν' ἀναζητηθῶσιν οὐχὶ ἐν τῷ Γεν. Ἐκκλῆσ. Ταμείῳ καὶ οὐχὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀπαλλοτριώσεσιν ἱεραῖς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἡ «Παγκληρικὴ Ἐνωσις τῆς Ἑλλάδος» συνελθούσα εἰς συνέδριον ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσοστόμου, ἐν ἐπανειλημμέναις συνεδρίαις ἐπὶ τριήμερον διεσκέφθη καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ πάντων τῶν ζητημάτων τῆς προκαθορισθείσης ἡμερησίας διατάξεως. Ἀνεξαρτήτως τοῦ θετικοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου, τῆς πραγματικῆς δὴλα δὴ ἐπιτεύξεως καὶ εἰς πρῶγμα μεταβολῆς τῶν ἀποφάσεων καὶ εὐχῶν αὐτοῦ, ἐξαρτωμένων κατὰ πολὺ ἐξ ἄλλων παραγόντων, πρὸ παντὸς δὲ τῆς Πολιτείας, τὸ γεγονός τῆς συσσωματώσεως τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀλληλογνωριμίας, τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πνεύματι ἀδελφικῆς ἀγάπης συμμελέτης καὶ συνανακρίσεως τῶν ἐκάστοτε ἐν τῇ ζωῇ του ἀναφαινομένων ζητημάτων καὶ προβλημάτων, τῆς ἐπιγνώσεως καὶ αὐθομολογίας τῶν τυχόν παρατηρουμένων ἐν τῷ κλήρῳ ἐλλείψεων, καὶ ὁ διαδηλούμενος εἰλικρινῆς πόθος τῆς βελτιώσεως τῶν ἀτελῶς ἢ κακῶς ἐχόντων μετὰ τῆς ἐκδήλου τάσεως πρὸς συγχρονισμόν τῆς εὐεργετικῆς αὐτοῦ δράσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ, πάντα ταῦτα σημειοῦσιν ἀναντίρρητον πρόοδον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ κλήρου. Ἡ «Ἐκκλησία», παρακολουθήσασα μετὰ στοργῆς τὰς ἀγαθὰς ταύτας προσπαθείας τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου, εὐχεται ἐκ ψυχῆς εὐδόξωσιν τοῦ δι' ὃν τὸ συνέδριον εἰργάσθη σκοποῦ, ἐπικροτούσα δ' εἰς τὰς ἀγαθὰς ἐφέσεις τῶν ἀιδεσιμωτάτων ἐφημερίων ἀποκαρδοκεῖ ὡς μείζονα καὶ ταχέϊαν τὴν ἀνύψωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει αὐτὸν νὰ ἴσταται ἡ σύγχρονος κοινωνία. Ἐπάρχει κοινωνία πάσχουσα, ἣτις θέλει ἐν τῷ ἱερεῖ τὸν πρόθυμον παραστάτην, παρηγορητὴν καὶ βοηθόν. Ἐπάρχει κοινωνία πλανωμένη, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐφημέριος δύναται ν' ἀποβῆ ὁ σωτὴρ ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ, τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ τοῦ ἠθικοῦ ὀλίθου. Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ κοινωνία προηγμένη ἐν τῇ πνευματικῇ ἀναπτύξει καὶ τῇ μορφώσει, ἀπέναντι δ' αὐτῆς ὁ Κλῆρος δὲν πρέπει νὰ εἶνε ὑποδέεστος. Πάντα ταῦτα ἀναμφιβόλως σὺν τῷ χρόνῳ θὰ κατορθωθῶσι διὰ τῶν κοινῶν πανταχόθεν προσπαθειῶν.

§§ Λίαν ὀρθῶς ὁ πολιτευτὴς κ. Ἀθ. Εὐταξίας κα-

κίζει τὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἡ ὁποία δυνάμει τῶν τελευταίων περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως νόμων κινδυνεύει ὀλόκληρος νὰ ἐξανημασθῇ ἐπὶ μεγίστη βλάβῃ τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἐκκλησίας» πάντως μετ' ἀγανακτήσεως εὐλόγου παρακολουθοῦσι τὴν ἀπαλλοτριωτικὴν δραστηριότητα, μεθ' ἧς διαρπάζονται τόσον εὐκόλως κτήματα ἀμυθῆτου ἀξίας. Οὐδέποτε ἐν τῷ παρελθόντι ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία προσηνέχθη μετὰ τσαούτης ἀστοργίας, σκληρότητος καὶ περιφρονήσεως πρὸς τὴν ἱεράν ἐκκλησιαστικὴν κτημοσύνην, ἀπὸ τῆς ὁποίας προσεδοκᾶτο ἡ ἀναμόρφωσις καὶ ἐξύψωσις τοῦ Κλήρου, αὐτὴ ἡ ἰδία παρέχουσα τὰ ἀριστα τῶν ὄπλων εἰς τὰς ἀρπακτικὰς διαθέσεις ἄλλων κρατῶν, διὰ νὰ δημεύωσι τὰς ἐν τοῖς ὄροις των περιουσίας, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὰς ἐν Ἀνατολῇ Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας.

§§ Φανταζόμεθα, ὅτι διέφυγε τὴν προσοχὴν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας μίαν σοβαρὰ ἐκκλήσις πρὸς τὰς ἐκασταχοῦ κοινωνίας πρὸς ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ ὡς πολύπους βαθμῆδὸν ἀπλουμένου μπολσεβικοῦ κινδύνου. Γραφεῖον εἰδικῶν ἰδρυθὲν ἐν Γενεύῃ διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἐκστρατείας κατὰ τοῦ μπολσεβισμού ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ καταστή ταχέως μόνιμον διεθνὲς κέντρον, ἀπετάθη τελευταίως πρὸς πολλὰς προσωπικότητας καὶ δὴ πρὸς πατριωτικὰς ὀργανώσεις τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἀφ' ἑνὸς μὲν διαπιστοῦν τὴν ἀπάθειαν, τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύει ὁ πεπολιτισμένος κόσμος κατὰ τοῦ μπολσεβισμού καὶ τῶν ἐγκληματικῶν ἀκροτήτων του, δι' ὧν ἀπειλεῖ σοβαρῶς τὰς τε ἠθικὰς κοινωνικὰς δυνάμεις καὶ τὴν ὑλικὴν ἰδιοκτησίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προσκαλεῖ τοὺς πάντας, κράτη καὶ κοινωνίας καὶ ἐκκλησίας, εἰς ὀργάνωσιν ἠνωμένου ἀνασταλτικοῦ καὶ ἀντιδραστικοῦ μετώπου πρὸς ἀνακοπὴν τοῦ κακοῦ. Οὐδὲν ἀληθέστερον τῶν παρατηρήσεων τοῦ Γραφείου τούτου. Πάντα τὰ σωματεῖα καὶ πάντες οἱ σύλλογοι, οἱ ἠθικοθρησκευτικοί, οἱ οἰκοδομικοί, οἱ ἐπαγγελματικοί καὶ εἴ τινας ἄλλαι κοινωνικαὶ ὀργανώσεις ὀφείλουσι νὰ διασκεφθῶσι συντόμως καὶ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος καὶ νὰ διαδηλώσωσι τὴν ἀλληλεγγύην των πρὸς τὸ ἐν Γενεύῃ Γραφεῖον, ἵνα τοῦτο προαγόμενον εἰς διεθνὲς ἀντιμπολσεβικὸν Κέντρον ἀποβῇ τεραστία διεθνῆς ὀργάνωσις, δυναμένη νὰ ὑψωθῇ ὡς ἀδιάσειστος προμαχὼν κατὰ τῶν μπολσεβικῶν. Εἴνεπεριττὸν νὰ λεχθῇ ὁποῖον ἐνδείκνυται τὸ καθῆκον πρὸ παντὸς τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Δηγοῦσης τῇ 30 τ. μ. τῆς ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἀποστολῆς τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Γυθείου καὶ Κορινθίας, τῶν δὲ Σεβ. Μητροπολιτῶν Κυθήρων, Ἀκαρνανίας, Χαλκίδος καὶ Τριφυλίας κληθέντων κατὰ τὸν νόμον ὡς μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου δι' ἐν ἐξάμηνον ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ε. ε. καὶ μὴ ἀποδεξαμένων λόγῳ διαφόρων κωλυμάτων τὴν πρόσκλησιν ταύτην, ἐκλήθησαν οἱ Σεβ. Μητροπολιταὶ Κερκύρας καὶ Κερυτίας, ἵνα μετάσχουσιν ὡς τοιαῦτα μέλη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου διὰ τὸ νέον τοῦτο ἐξάμηνον.

—Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐν τῇ ἐνάτῃ Συνεδρίᾳ τῆς τελευταίας Συνελεύσεως αὐτῆς, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν αἴτησιν τῶν ἐνταῦθα θρησκευτικῶν καὶ λοιπῶν σωματείων, ἐξαιτουμένων τὴν λήψιν μέτρων κατὰ τῶν διδασκάλων τῶν ποικιλοτρόπως μολυνόντων τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τῶν μαθητῶν καὶ λοιπῶν χριστιανῶν, ἀπεφάνητο, ὅτι δεόν νὰ ἐπιστηθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ προσοχὴ τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν καὶ ἐνεργῶσιν οὗτοι τὰ δεόντα.

—Ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Καλαβρύτων μηνιαία ἀδεια ἀπουσίας διὰ Λουτράκιον καὶ Αἰδηψόν, δεκαήμερος δι' ἐνταῦθα τῷ ἱεροκέρυκι Ἀργολίδος, μηνιαία τῷ ἱεροκέρυκι Φωκίδος καὶ 20ήμερος τῷ ἱεροκέρυκι Λαρίσης δι' ἐνταῦθα.

—Ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν οἱ πίνακες τῶν ἐτησίων εἰσφορῶν τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ μονῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Τριφυλίας καὶ Θεσσαλιώτιδος ὑπὲρ συντηρήσεως τῶν οἰκείων Μητροπολιτικῶν Γραφείων.

—Διεβιάσθη τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς ἔγκρισιν πίναξ ἐτησίων εἰσφορῶν τῶν ἱ. ναῶν καὶ Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος ὑπὲρ συντηρήσεως τοῦ παρ' αὐτῇ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου.

—Διὰ διατάγματος τὸ χωρίον Στάσιμον, ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τῶν χωρίων Μαρίνης—Κακαλέτρι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας, ἀπήρτησεν ἰδίαν ἐνορίαν.

—Διὰ Διατάγματος τὸ χωρίον Τσέλλον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀργολίδος, ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Ἀσίκη, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μετὰ τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

—Διὰ Διατάγματος ἡ Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Νικολάου (Βλασίας) μετὰ τῆς ὡς μετόχιον προσηρημένης αὐτῇ Ἱ. Μονῆς «Μακελλαρίας» συγχωνεύεται τῇ Ἱ. Μονῇ «Ταξιάρχων» τῆς Ἱ. Μονῆς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ ἡ Μονὴ Ἁγίας Τριάδος εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἁγίας Λαύρας τῆς αὐτῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

—Διὰ Διατάγματος συνεστήθησαν αἱ γυναικεῖαι Ἱ. Μοναὶ Μεταμόρφωσις Σωτήρος ἡ ἐπιλεγομένη «Δάσος» ἐν Πάρῳ.

τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Παροναξίας καὶ «Ἀμπελακίων» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γόρτυνος

— Διὰ Διατάγματος ἀνασυσταῖται ἡ Ἱ. Μονὴ «Μάντζαρη» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καρυστίας, εἰς ἣν καὶ συγχωνεύεται ἡ Ἱ. Μονὴ «Μεταμόρφωσις Σωτήρος» τῆς αὐτῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

— Διὰ Διαταγμάτων συγχωνεύονται αἱ Ἱ. Μοναὶ «Δολιανῶν» εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν «Ἁγίου Στεφάνου» Μετεώρων, «Κορμπόδου» εἰς τὴν μονὴν Ἁγ. Τριάδος τῆς μητροπ. Τρίκκης.

— Διωρίσθη προσωρινὸς ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς «Σταγιάδων» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Τρίκκης ὁ ἱερομόναχος Παρθένιος Στάμου.

— Κατόπιν ἐκλογῆς διωρίσθη διὰ μίαν πενταετίαν ἡγούμενος συμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Προφήτου Ἡλίου — Ἰδρυθῶν ἐκ τῶν Γερμανοῦ Παπακυριακοῦ ὡς ἡγούμενου, Ἀρσενίου Νικολαΐδου καὶ Ἱεροθέου Πρυματάρη ὡς συμβούλων.

— Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἐπισκ. Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ναυπακτίας ἐπεβλήθη μηνιαία ἀργία ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας τοῖς ἱερεῦσιν Ἀθανασίῳ Ταίπουρα ἐφημερίῳ Πλατάνου, Ζησίμῳ Καλαρρῦτη, ἐφημερίῳ Πωκίστης καὶ Σπυρίδωνι Παπαθανασίου, ἐφημερίῳ Ἐλετσούς.

— Διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς κ. λ. π. ὑπουργοῦ ὑπ' ἀρ. 57490 παρέχεται εἰς εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ἡ ἀδεια ὅπως συλλέξη ἐράνους μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1925 μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας καὶ τῶν ἐξ Αἰτωλικοῦ διαμεινόντων εἰς τὰς πόλεις Ἰωάννινα, Ἀθήνας καὶ Πάτρας ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως νέου ἱεροῦ ναοῦ τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν μετὰ τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως ὑποεπιτροπῶν.

— Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 9 Ἰουνίου ε. ε. ὁ ἐν τῷ τῶς δήμῳ Φαλαισίας τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως καὶ ἐν τῇ θέσει «Ἀμπελακία» ἱερὸς ναὸς μετατρέπεται εἰς Γυναικείαν Μονὴν ἐπονομαζομένην τῶν «Ἀμπελακίων» καὶ ὑπαγομένην εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ διατηρουμένων Μονῶν νόμων.

— Δι' ἐτέρου ταῦτοχρόνου Διατάγματος ἐν Ἀμαρουσίῳ δήμου Ἀθηναίων, καθορίζεται καὶ δευτέρα ἐνορία μετὰ ναὸν ἐνοριακὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

— Δι' ἐτέρου διατάγματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ἡ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Τρίκκης καὶ Σταγῶν Ἱερὰ Μονὴ Δολιανῶν συγχωνεύεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν «Ἁγίου Στεφάνου» Μετεώρων τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως, ἥς Μετόχιον θέλει θεωρεῖσθαι.

— Δι' ἐτέρου Διατάγματος ἡ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Τρίκκης καὶ Σταγῶν Μονὴ Κορπέδου συγχωνεύεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως καὶ θεωρεῖται Μετόχιον αὐτῆς.

— Δι' ἄλλου διατάγματος ὑπὸ χρον. 9 Ἰουν. ε. ε. τὸ

χωρίον Μπαλζί, τῶς δήμου Νέσσωνας Μητροπόλεως Λαρίσης, ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Μικροῦ Κεσερλί, ἀποτελεῖ ἴδιαν ἐνορίαν μετὰ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ τιμίου Προδρόμου.

— Δι' ἐτέρου ταῦτοχρόνου Διατάγματος ἀνασυσταῖται ἡ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Καρυστίας Μονὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἡ ἐπιλεγομένη «Μάντζαρη», καὶ συγχωνεύεται εἰς αὐτὴν ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, ἥτις θεωρεῖται τοῦ λοιποῦ ὡς μετόχιον ταύτης καὶ ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ διατηρουμένων Μονῶν διατάξεις.

— Διὰ σχετικῶν Διαταγμάτων ὑπὸ χρον. 9 Ἰουνίου ε. ε. ἰδρύνονται Μητροπολιτικὰ Ἰραφεῖα παρὰ ταῖς Ἱεραῖς Μητροπόλεις Δράμας, Δημητριάδος καὶ Ἡλείας.

— Διὰ Διατάγματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρον. τὸ χωρίον Ἀγριακόννα, τῶς δήμου Καλτετζῶν, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Καλτετζῶν ἀποτελεῖ ἴδιαν ἐνορίαν.

— Τῇ 17ῃ Ἰουνίου ἐτελέσθησαν ἐν Πύργῳ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Ἀντωνίου αἱ ἐξετάσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Προπαρ. Σχολῆς. Οἱ μαθηταὶ ἐξετάσθησαν εἰς πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου προγράμματος ὀριζόμενα μαθήματα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Αἰδεσιμ. οἰκονόμου κ. Γεωργ. Γιαννακοπούλου καὶ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἄ. Ἀντωνοπούλου καὶ Νικ. Κακούρη. Ἐκ τῶν ὑποστάντων τὴν ἀπολυτήριον δοκιμασίαν εἴκοσι μαθητῶν οἱ πέντε εἶναι δημοδιδάσκαλοι τρίτης τάξεως, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπόφοιτοι Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Πάντες ἐκρίθησαν ἄξιοι πτυχίου, πλην ἐνὸς ἀπορριφθέντος. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἀντώνιος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἀπολυθέντας ἐνθουσιώδη προσλαλιὰν ἐξάρχας τὴν σημασίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἱερέως. Μεθ' ὃ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Αἰδεσ. κ. Γ. Γιαννακοπούλος προσηφώνησε τούτους καταδείξας τὰς βαρεῖας καὶ ὑψηλὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ἅτινα διὰ τῆς Ἱερωσύνης μέλλουσι νὰ ἀναλάβωσι.

— Τὸ «Χριστιανικὸν Φῶς», ὄργανον τοῦ ὀρθοδόξου Σουλῶλου «Ἀποστόλου Τίτου», γράφει ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κρήτης κ. Τίτος δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τοὺς σεβ. ἱεράρχας τῆς Κρήτης ἀγγέλλει, ὅτι ἅμα τῷ διορισμῷ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου θέλει συγκαλέσει αὐτοὺς εἰς Σύνοδον πρὸς συζήτησιν διαφόρων Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ἀφορώντων εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ἐξ ὧν πρώτην θέσιν θὰ ἔχη τὸ ζήτημα τῆς ἀνορθώσεως τοῦ ἐνοριακοῦ Κλήρου.

— Διὰ Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομ. 9 Ἰουνίου Κοσμητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου διὰ τὸ ἐπίον πανεπιστημιακὸν ἔτος 1924-1925 διωρίσθη ὁ ἐκ τῶν Καθηγητῶν αὐτῆς κ. Γρηγόριος Παπαμιχαήλ.

— Κατὰ τὸ λήξαν πανεπιστημιακὸν ἔτος (1923—24) ἀνεκηρύχθησαν πτυχιούχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθηνῆσι Πανεπιστημίου οἱ: Κ. Παπανικολάου, Γεν. Μα-

χαιριώτης, Ε. Τσουρουνακής, Λ. Λεοντίου, Μ. Παπαποστόλου, Θ. Κασταλιός, Κ. Πουλάκος, Α. Παπασταματιού, Δ. Δεσούρης, Κ. Παπαπαναγιώτου, Χ. Ζέρβας, Λ. Καρασμάνης, Μ. Αναστασιάδης, Γ. Ζαφειρόπουλος, Δ. Ἐκκλησιάρχος, Ι. Ξηροτύρης, Α. Παπαδόπουλος, Θ. Ζερβός, Π. Παπαδημητρίου, Ι. Κλωνάρης, Π. Παπαδόπουλος, Δ. Σπυρόπουλος, Ι. Κολιτσάρας, Ι. Φραγκοβλής, Θ. Λυμπερόπουλος, Χ. Τσίτερ, Α. Κεραμίδας, Μ. Παπάζογλου, Γ. Βαφειδής, Π. Κουτρέλης, Κ. Γιάννιτς καὶ Ι. Παπακωνσταντίνου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτε Πατριάρχης καὶ οἱ Σεβ. Συνοδικοί καλοῦνται ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὅπως μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου ἐ. ἔ. πληρώσωσιν ὡς φόρον ἐπιτηδεύματος 15000 λίρας ὀθωμανικᾶς.

— Πληροφορία ἐκ Βερολίνου μετέδωκεν ἐσχάτως τὴν εἰδήσιν, ὅτι δῆθεν ἡ Γιουγκοσλαβικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ μεταφέρῃ τὴν ἔδραν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς Νύσσαν ἐν ἣ περιπτώσει οἱ Τούρκοι ἤθελον ἀποπειραθῆ νὰ ἐπέμβωσιν εἰς τὰς θρησκευτικὰς τοῦ Πατριαρχείου ὑποθέσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατὰ τὸν «Πάνταινον», ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, τῆ 56 Μαΐου ἐ. ἔ. μετὰ προηγηθεῖσαν σύσκεψιν οἱ διαπρεπεῖς ἐν τῇ παροικίᾳ τῶν Ἀραβογῶνων Ὀρθόδοξων ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῆ Α. Θ. Μ. τῷ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας καὶ ὠμίλησαν αὐτῷ περὶ τῶν αἰτημάτων αὐτῶν «συγκεφαλαιουμένων κυρίως ἐν τῇ συστάσει Κοινοτικῶν Συμβουλίων (Μίτζιλις, - Ἐλ Μίλλε)», ἐξητήσαντο δὲ ὅπως καὶ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ὀρισθῶσιν εἰς ἡ δύο τῶν ἀρμοδίων, ἵνα, συνεργόμενοι μετὰ τῆς ὠρισμένης Ἐπιτροπῆς συνεργασθῶσι μετ' αὐτῆς καὶ καθοδηγήσωσιν αὐτὴν εἰς σύνταξιν τῶν ὄρων τῆς συστάσεως τῶν συμβουλίων τούτων. Ἡ Α. Θ. Μ. πρὸ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως προταξαμένη ὅτι πᾶσα καινοτομία ἀποκλείεται τῶν ἐνδεχομένων συζητήσεων, ἐδήλωσεν ἔπειτα διερμηνευόντος τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἡλίου, προϊσταμένου ἐν τῷ ἱερῷ νοῦ τῆς Κοιμήσεως, ὅτι, συνεννοουμένη μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαντήσει, εἴ περ ὀρισθῶσονται παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀπεσταλμένοι ἐπὶ συνεργασίᾳ εἰς σύνταξιν τῶν ὄρων τῆς συστάσεως τῶν ὑπὸ μελέτην κοινοτικῶν συμβουλίων ».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Κατὰ τὸν «Semeur Vaudois» τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, στερηθὲν τῶν προσόδων αὐτοῦ τόσον ἐκ τῶν Ρώσων προσκυνητῶν, ὅσον καὶ ἐκ τῶν ἐν Ρωσίᾳ καὶ Βεσσαραβία κτημάτων, πάσχει οἰκονομικῶς· τούτου ἕνεκα τὸ Συμβούλιον τῆς Ὀμοσπονδίας τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς (Federal Council) ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων τὸ ποσὸν τῶν 30.000 δολλ. Τὸ φυλλὸν τοῦτο ἀναγράφει παραλαμβάνον ἐκ τοῦ «Kirchenblatt τὴν ἀσύστατον εἰδήσιν, ὅτι δῆθεν ἀπὸ ἐνὸς περιπίου ἔτους ὁ ὀρθόδοξος Πατριάρχης

Ἱεροσολύμων εὑρίσκεται ἐν Ἀμερικῇ, ἐνῶ πρόκειται περὶ ἀπεσταλμένου ἐκεῖσε ἀρχιερέως τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ Κυπριακοῦ τύπου τῆ 8η Ἰουνίου ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων εἰς τοὺς ἀποφοίτους τοῦ Παγκυπρίου Ἱεροδιδασκαλείου, δέκα ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν ἐν ὄλῳ. Κατὰ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἔκθεσιν τοῦ διευθυντοῦ κ. Ματσάκη, ἐφοίτησαν 93 μαθηταὶ καὶ 11 δόκιμοι ἱερεῖς. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐφορίας τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Σεβ. Μητροπολίτης Πάφου προσφωνῶν τὰ εἰκότα ἐξέφρασε τὴν γνώμην, σχετικῶς πρὸς τὸν χαρακτήρα τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, ὅτι αὐτὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον πρέπει νὰ συνεχίσῃ τὴν λειτουργίαν του μὲ τὸν χαρακτήρα καθ' ὃν καὶ ἤρξατο. — Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κύπρου ἐλήφθη παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἐπιστολὴ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπείας τοῦ Παγκοσμίου Χριστιανικοῦ Συνεδρίου, εἰδοποιούσης ὅτι τὸ Συνέδριον θὰ συνέλθῃ εἰς Στοκχόλμην τὸν Αὐγούστου τοῦ 1925 καὶ ὅτι κατὰ τὸν προσηχῆ Σεπτέμβριον ἢ Ὀκτώβριον θὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Κύπρον Ἀντιπροσωπεῖα ὅπως κανονισθῆ μετὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τὰ τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συνέδριον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐξ ἀναγνώσεως φύλλων τῆς Μόσχας πληροφοροῦμεθα ὅτι ἀνεστάλη πλέον πᾶσα κατὰ τοῦ πατριάρχου Τύχωνος καταδίωξις, ὁ φάκελλος δὲ τῆς ὑποθέσεως τῆς δικαστικῆς αὐτοῦ διώξεως ἀπετέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον μετὰ τῆς δηλώσεως ὅτι μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδειχθεῖσαν μετάνοιαν εἶνε ἐλεύθερος καί, ἐφ' ὅσον συμμορφοῦται πρὸς τοὺς νόμους τῆς πολιτείας, θ' ἀπολαύῃ τῆς ἐλευθερίας, ἥς πάντες οἱ πολῖται τοῦ Σοβιετικοῦ κράτους ἀπολαύουσιν. Εἰς σχετικὰς πρὸς τοῦτο δηλώσεις αὐτοῦ ὁ πατρ. Τύχων εἶπε καὶ τὰδε πρὸς συνεργάτην τῆς «Ἐσπερινῆς Μόσχας» ἐν συνεντεύξει :

«Βαθύτατα εὐγνωμονῶ τῇ Σοβιετικῇ ἐξουσίᾳ ἐπὶ τῇ ἀνακοπῇ τῆς διαδικασίας τῆς ὑποθέσεώς μου. Τώρα ἀπέναντι τοῦ Κράτους εἶμαι πολίτης ἐλεύθερος, ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐλεύθερος λειτουργὸς λατρείας. Ἐν πρώτῃ εὐκαιρίᾳ θὰ μεταβῶ εἰς τὴν πόλιν (Σ. Ε. ὁ Πατριάρχης Τύχων μέχρι τότε ἐτέλει ὑπὸ ἐπιτήρησιν ἐν τῇ μονῇ Δονσκόη) διὰ νὰ ἐκφράσω αὐτοπροσώπως τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῶν Λαϊκῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Σοβιετικοῦ Συνδέσμου Ρυκῶφ καὶ τοὺς λοιποὺς ταγούς τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας. Μέχρι τοῦ νῦν ἐτέλουν τὰ τῆς λατρείας μεταβαίτων εἰς διαφόρους ναοὺς τῆ προσκλήσει τῶν πιστῶν. Τώρα ἐλπίζω, ἐφ' ὅσον μοι ἐπιτρέπεται ἡ κλονισθεῖσα ὑγεία μου, νὰ ἐξακολουθήσω τὰ θρησκευτικὰ μου καθήκοντα καὶ εἰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένα μέρη. Ὁ ἀμειώτερός μου σκοπὸς σήμερον εἶνε νὰ ἐργασθῶ δι' ἔλκων μου τῶν δυνάμεων ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς

ώφελείας τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ τοῦ κράτους, ἔτοιμος πάντοτε ὦν νὰ βοηθήσω τὴν Σοβιετικὴν ἡμῶν ἀρχὴν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς εὐρυθυμίας τοῦ Κράτους.

—Κατὰ πληροφωρίας ἐκ Ρωσίας, ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ρῶσος μητροπολίτης Πλάτων ἀρνούμενος νὰ ὑποταχθῆ εἰς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος, περὶ ὧν ἐγράψαμεν ἐν προηγούμενῳ φύλλῳ, διοργανώνει ἐκεῖ ἰδίαν Ἐκκλησίαν, ἀνεξάρτητον ἀπὸ τῆς Ρωσικῆς. Συγχρόνως ὁ ἀντίπαλος αὐτοῦ μητροπολίτης Κεδρόβσκη προσεταιρίζεται ὑπὲρ αὐτοῦ τοὺς ὑπὸ τοῦ μητροπ. Πλάτωνος ἱερεῖς, ἐξέδωκε δὲ καὶ «δηλώσει», ἐν ἧ ἐξήγγειλε σὺν ἄλλοις καὶ τὰ ἀκόλουθα: «Ἐπειδὴ ὁ τῶς Πλάτων μέχρι τοῦδε ἐπιμένει ν' αὐτοκαλεῖται μητροπολίτης τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐν δὲ τῇ 22 καὶ τῇ 4 ὁδοῖς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἔχει ἐν προθήκαις ἐκτεθειμένους φωτογραφίας αὐτοῦ μετὰ τῆς ὑπογραφῆς «μητροπολίτης Πλάτων, Ἡγούμενος τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς καὶ ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου» — ὁποῖος οὐδέποτε ἐν τῇ ζωῇ του ὑπῆρξε —, διὰ τούτου δηλώ, ὅτι μητροπολίτης Πλάτων ἐν τῇ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ δὲν ὑπάρχει. Διὰ τὰ ἐγκλήματα καὶ τὴν ἀνηθικότητα τοῦ ὁ Πλάτων καθρέβη καὶ δεόν ἐφεξῆς νὰ ὀνομάζεται διὰ τοῦ πολιτικοῦ του ὀνόματος Πορφύριος Φεδόροβιτς Ροζδέστβενσκη. Ἐπ' ἴσης δηλώ, ὅτι ὁ Ροζδέστβενσκη οὗτος ὑπήγαγεν ὑπὸ τὸν προτεστάντην ἐπίσκοπον Μάννιγγ τὸν καθεδρῖκὸν ἡμῶν ναὸν καὶ τὴν ἱερατ. σχολήν, ἐν ἧ οἱ ἡμέτεροι ἱεροσπουδασταὶ σπουδάζουσιν οὐχὶ τὴν ὀρθοδοξίαν, ἀλλὰ τὸν Προτεστάντισμὸν. Παρακαλῶ τοὺς τε λαϊκοὺς καὶ τὸν κληρὸν — ἐπιλέγει ὁ Κεδρόβσκη — νὰ διακόψωσι πᾶσαν σχέσιν πρὸς τὸν Ροζδέστβενσκη καὶ νὰ θεωρῶσιν αὐτὸν ἐφεξῆς οὐχὶ ὀρθόδοξον, ἀλλὰ προτεστάντην».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου δηλοῖ, ὅτι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 17 τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτοῦ ὄρισεν εἰς δύο (2) τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀρφανῶν, ἅτινα ἐκάστη τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος ἰ. Μητροπόλεων δύναται κατὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅτι ἡ συνιστώσα ἰ. Μητρόπολις θὰ ἀναλάβῃ τὴν μέριμναν τῆς συντηρήσεως τῶν ὑποτρόφων αὐτῆς.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 16, ὡς ὑπότροφοι προτιμῶνται α) ἄπορα ἢ ἀπροστάτευτα ἄρρενα ὀρφανὰ τῶν κληρικῶν, β) ἄπορα ὀρφανὰ πεσόντων ἐν πολέμῳ καὶ γ) ἄπορα ὀρφανὰ πατρὸς ἅμα καὶ μητρός, ἡλικίας δ' ἀπὸ 7—9 ἐτῶν συμπληρωμένων, περὶ ὧν βεβαίω ἢ συνιστώσα ἰ. Μητρόπολις ὑποβάλλουσα εἰς τὴν Ἐφορείαν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ πιστοποιητικοῦ περὶ τῆς ὑγείας τῶν ὑποτρόφων μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου ἐ. ἔ..

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Γόρτυνι Ἱ. Μονῆς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου Αἰμυαλῶν. Προκηρῶσει, ὅτι

Ἐκτίθησαν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταστοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 13 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12 π. μ., ἐν Δημητσάνῃ, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἰωάννου Χ.

Χρυσοβέργη τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Ζογοβιτσιου, κείμενα κτήματα τῆς Ἱ. Μονῆς ἐκ τῶν ἐξῆς ἀγρῶν, «Κέρδη, Κάμπος, Κουτσοί, Κουνουπό, δύο πεζοὺλες Γαυρελόποδα, Μελανές, Σόνορον, Γκόζα, Παλαιοκάλοβον. Λιοῦρι, Χαλυκωτός, Τσάπες, Ἅγιος Βλάσιος, Μαλάκι, Ἅγιος Ἀθανάσιος, Γοῦδα, Βρωμονέρι Μάθου καὶ Γουβιά. Ὁμοίως καὶ τὰ ἐν τῷ πεδίῳ Δημητσάνης, Ἄμμος, κρυάδροσον, κοκοῦλες, Βαρκιῆ Κρυάδροση, Λοκσοῦρι καὶ ἄγιοι Ἀνάργυροι. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Αἰμυαλῶν τῇ 19 Ἰουνίου 1924

Ὁ Ἡγούμενος
Κλεόνικος Χανιώτης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Πάτραις Ἱ. Μονῆς Ἐλεούσης

προκηρῶσει, ὅτι

Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 29ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ κατὰ τὴν κεκαυνομένην ὥραν ἐν Πάτραις ἐνώπιον τοῦ κ. Ἀγγέλου Ρηγοπούλου Συμβολαιογράφου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Σαλμενίκου κειμένων ἀγρῶν τῆς Ἱ. Μονῆς, ὡς ἀπροσόδους ἐν τῇ θέσει Πατουρέϊκα Πηγᾶδι καὶ Γεροστάθης. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Πάτραις τῇ 15ῃ Ἰουνίου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἰγνάτιος Κωνταντινόπουλος
Κύριλλος Γιαννακόπουλος
Κορηλῖος Νικολόπουλος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἱ. Μονῆς Μακρονάλλης

Προκηρῶσει

Ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 6ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἐν Ψαχνοῖς, ἐνώπιον τοῦ Ἱ. Ζαυιάδου Συμβολαιογράφου τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Νερατριβοῖς κειμένων κτημάτων τῆς Μονῆς (μικρῶν ἀγρῶν δύο) τοῦ ἐνὸς ἐκ 450 τ. μ καὶ τοῦ ἐτέρου ἐξ 60 τ. μ. Πρώτη προφορα συνολικῶς ὀρίζεται εἰς δραμὰς ὀκτακοσίας (800).

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἱ. Μ. Μακρονάλλης τῇ 19 Ἰουνίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
ὁ Ἡγούμεν. Δεσφ. Δ. Φαλδαμάκης
οἱ Σύμβουλοι Σ. Δεσφ. Δεσφ. Δεσφ.
Δαμασκηνὸς Σπανός.

ἘΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. '30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. '30
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. \$
ΕΠΙΟΠΤΕΥΟΝΤΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ
† Ο ΓΥΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΟΥΤΥΛΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
† Ο ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθῆναι
Τύποις Ἱ. Φοίνικος, Σταδίου 38, Ἀθῆναι